

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **D. M., rod. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy** podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. **o dovolaní obvineného D. M., rod. B. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Žilina zo 04. septembra 2012, sp. zn. 35 T 124/2012 na neverejnom zasadnutí 10. marca 2015, takto**

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného D. M., rod. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina Ž. zo 04. septembra 2012, sp. zn. 35 T 124/2012 bol obvinený D. M., rod. B. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako otec K. C., nar. XY, voči ktorej má zákonnú vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu v Žiline, sp. zn. 13 P 114/2009 zo dňa 16. marca 2011, právoplatného dňa 09. apríla 2011 a vykonateľného dňa 29. marca 2011, ktorým bol zaviazaný platiť výživné na K. C. vo výške 35 eur mesačne vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. C., bytom L., okr. Ž., si túto svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní od 19. novembra 2011 doposiaľ, pričom nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberá dávky v hmotnej núdzi a príspevky mesačne vo výške 118,30 eur, na výživnom uhradil dňa 09. júla 2012 sumu 105 eur, v dôsledku čoho dlhuje Z. C. na výživnom za obdobie od 19. novembra 2011 do dňa podania obžaloby celkovú sumu vo výške 210 eur, a uvedeným konaním vydal K. C. do nebezpečenstva núdze, ktorú pomáha matke odvracať svojou finančnou a materiálnou pomocou jej otec J. C., a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 02. marca 2011 bol na základe uznesenia Okresného súdu

v Trenčíne, sp. zn. 8 Pp 159/2010 zo dňa 02. marca 2011, právoplatného a vykonateľného dňa 02. marca 2011, podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1 T 108/2007 zo dňa 26. marca 2008, právoplatným dňa 05. júna 2008, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

Za to mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 19. septembra 2012.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal 10. septembra 2013 (doručené súdu prvého stupňa v ten istý deň) prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený D. M., rod. B. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu videl v tom, že predmetný trestný rozkaz mu nebol doručený do vlastných rúk a tento nadobudol právoplatnosť bez toho, aby voči nemu mohol podať odpor. O jeho vydaní sa dozvedel až 21. decembra 2012, keď bol políciou zatknutý a až dodatočne mu ho do výkonu trestu odňatia slobody poslal jeho sused M.. K.. Nezákonným doručením trestného rozkazu tak bolo zmarené jeho právo na podanie riadneho opravného prostriedku.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v Žiline v písomnom vyjadrení uviedla, že so zreteľom na nejasnosti, ohľadne doručenia trestného rozkazu obvinenému, sa k dôvodnosti dovolania obvineného vyjadriť nevie.

Poškodená Z. C. v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že ho považuje za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného dovolania toto predbežne preskúmal z hľadísk uvedených v § 368 ods. 1, § 369, § 370 ods. 1, 372 ods. 1, § 373, § 374 Tr. por. a zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť z dôvodu, že zákonné podmienky na jeho podanie uvedené v § 372 ods. 1 Tr. por. splnené neboli.

Po vrátení spisu okresnému súdu na odstránenie zistených nedostatkov a vykonaní následného dokazovania, najvyšší súd zistil, že skutočnosti, ktoré obvinený v súvislosti s doručením trestného rozkazu uvádzal, nezodpovedajú stavu veci a tieto nepotvrdila ani družka obvineného E. R., ani poštová doručovateľka J. H..

Svedkyňa E. R. prevzatie zásielky do vlastných rúk s trestným rozkazom a podpísanie osvedčenia o doručení poprela s tým, že keď poštarica nechala v schránke žltý papierik, tento vždy obvinenému nechala na stole.

Svedkyňa J. H. odovzdanie poštovej zásielky do vlastných rúk inej osobe vylúčila a rovnako tak s poukazom na konkrétne skutočnosti aj náhradný spôsob doručenia tejto zásielky. Zároveň uviedla aj skutočnosti, ktoré vyvrátili tvrdenia obvineného o súčasnom doručení trestného rozkazu so sociálnymi dávkami.

Významným pre posúdenie zmarenia práva obvineného na podanie riadneho opravného prostriedku je navyše aj to, že obvinený ani potom, ako mu trestný rozkaz doručený bol, voči tomuto odpor nepodal. Hoci obvinený tvrdil, že trestný rozkaz mu bol doručený až 21. decembra 2012 do výkonu trestu odňatia slobody, až v písomnom podaní z 23. mája 2013 doručenom okresnému súdu 27. mája 2013 označenom ako žiadosť o dovolanie, namietol výšku uloženého trestu a požiadal o jeho zníženie.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby, okrem ministra spravodlivosti, môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci, odmietne dovolanie ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Tr. por.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky bez meritórneho preskúmania veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová